

Štev. 10.

K I M A V E C 1948

Letnik I.

Slomšek uči

Dopotnik si tudi ti, mladenič, bodisi ubogih, bodisi bogatih starišev. Vsa zemlja je zate le tuja dežela, hiša starišev je le kratka postaja za nekoliko dni tvoje mladosti; tvoj pravi dom esvle nebesa. Tudi ti moraš svoje sreče iskati po svetu, da boš se kedaj srečno povrnil k svojemu Očetu v sveto nebo. Kadar pa boš odpotoval, koga si boš za tovariša izbral, da te bo srečno vodil? O, išči si ga, Boga lepo prosil, naj ti v tvojih mladih letih da dobrega tovariša, da ne zaideš, na stara leta bi bilo tovariša iskati prepozno. Ponuja se ti tovarišev mnogo; obeta prijateljev še več, ki ti kažejo srečen pot, naj bi potegnil z njimi. Ne verjemi vsem, radi lažejo. Iz med sto bi bilo težko zaupati enemu. Kdo bi se ne solzil, ko gleda nedolžnega mladeniča, lepega kot žlahtno drevesce v božjem vrtu, po svetu pa vidi toliko sovražnikov, ki te čakajo in želijo zapeljati! Tvoji stariši ne morejo za teboj, zapustijo te bratje in sestre tvoje, samo angelj varuh te spremlja od zibel do groba, kakor mladega Tobija, naj si ga ravno ne vidiš. Poslušaj njegov glas, slušaj njega vsaki čas, kar te uči!

A. M. Slomšek: "Življenja srečen pot."

Mladine najlepša lepota je ta, ponižnost, nedolžnost in žlahtnost srca - tako nas uči naš veliki Slomšek!

POKRET KATOLIŠKE MLADINE

Po vsem svetu se dogaja preokret katoliške mladine. V deželah, kjer je vihrala vojna in padle diktature, so mladino pritegnili k obnovitvenim delom. Zveza katoliške mladine v Nemčiji šteje po novi statistiki zopet 900.000 članov in članic. Italijansko katoliško mladinstvo šteje pol milijona članov ter je pripravilo desletaj največji mladinski kongres na trgu sv. Petra v Rimu. Obenem pa obhaja 80. leto svojega obstoja s poglobitvijo verske vzgoje. Tudi v Avstriji dela katoliška mladina. 2. maja letošnjega leta se je zbralo 120.000 katoliških mladincev. Tudi na zelo bombardiranih otokih Malte pridobiva katoliška mladina vedno večji razmah. V Mehiki imajo krasno mladinsko akcijo. Istotako cvete mladinsko gibanje na Holandskem. Belgija in Francija pa imata močne in specializirane katoliške zveze. Kot je nedavno objavil vatikanski radio obsega katoliško mladinstvo severne Amerike približno 90.000 članov. Španska katoliška mladina pa se pripravlja z vso silo na mogočne manifestacije. Občudovanja vredno je, kakšno moč in odpor razvija katoliška mladina v boljševiški Madžarski. Celo relativno malo število katoličanov na Danskem, Norveškem, Švedskem in Finski polagajo pažnjo, da organizirano zajamejo mladino. Lepe uspehe žanjejo v Luxemburgu. Kljub naraščajočemu preganjanju katoličanov na Poljskem in Češkem, je tam katoliška mladina na delu. V katakombah dobiva nove moči, da zopet vzvete. Celo v Ukrajini dela katoliška mladina proti komunističnemu terorju. Anglija in Irska sta spoznali, da ne gre brez temeljitega oblikovanja dorasčajoče mladine in sta zato svojim razmeram primerno začeli z delom. Iz misijonskih dežel prihajajo poročila o upanja polnem procvitanju mladinskih zvez. Resnično, stotisoče in milijone mladih rok je, ki nesejo na plan Kristusove prapore, kateri rosijo blagoslov na narode, ki hrepenijo po miru Kristusovem!

(Jungmanschaft - RO.V.)

+++++
Časi se izpreminjajo, doba prehitava dobo in gorje mu, kdor ostane zadaj. (Ivan Cankar).
+++ +++++

S L O M Š K O V I + I D E A L I

Čimbolj se sodobni svet oddaljuje od Večne Resnice in se pogreza v snovnost, tem silneje vstaja spoznanje, da je materializem in vso, kar je z njim v zvezi, največja nevarnost za popolno upropaščenje vsega dobrega in lepega. Trpljenje naših dni, suženjstvo v najstrašnejših oblikah, tira misleče ljudi k razmišljanju, kako doseči zopet varni pri-

stan miru in vse srečujoče zadovoljnosti. V ta kaos različnih mnenj in nasvetov pa žari vsem Slovence svetel lik velikega narodnega in tudi verskega preporoditelja, škofa ANTONA MARTINA SLOMŠKA. Čprav je 24. septembra poteklo že 86 let od njegove blažene smrti, vendar so Slomškove življenjske smernice in njegovi ideali danes prav tako aktualni, kakor so bili tedaj. Slomškov vzgled, njegova delavnost na verskem in narodnem področju, njegova velika požrtvovalnost, iskrena in nesebična ljubezen do zapuščenega slovenskega naroda, kateremu je po vzgledu apostola Pavla hotel postati vse, so v stanu dvigniti vsakega Slovenca na dostojno višino nramnega, Bogu in narodu posvečenega življenja.

Slomšek je bil idealist, da malo takih. Vsem je bil vse. Ni poznal počitka, ni iskal svoje časti, poznal je le božjo čast, zavzel se je za velike potrebe malega naroda. Zanj je žrtvoval duševne in telesne zmožnosti. Njegovi spisi, pesmi, govori, vsa prizadevanja na šolskem polju, njegova verska vna, katero je kazal kot kaplan, župnik, dekan, šolski nadzornik, kanonik, špiritual in kot škof, razodevajo njegov veliki idealizem. Le idealist, ki se je učil idealizma pri najvišjem vzorniku vseh lepih idealov, pri Odrešeniku samem, je zmožen doprinesti tolikšne žrtve, kot jih je neprestano za Boga in Slovence doprinašal vladika Slomšek. Ni povsod žel priznanja. Ob koncu njegovega življenja mu je celo nahujskana nemčurska druhal v Mariboru s kamenjem obmetavala okna, toda Slomšek se tudi groženj ni bal. Mirno je rekel: "Naj ljudje nas mislijo kar hočejo, mi pa delajmo kar je prav!" Tako govori le človek, ki dela iz idealizma, katerega gonilna sila je nesebična ljubezen. Sladka zavest, da je storil vse, kar Bog zahteva in kar je narodu v večno in časno korist, mu je omogočala, da je z mirnim očesom zrl vsakemu v obraz. Ko je bil večkrat od napornega dela, zlasti ob vizitacijah do smrti utrujen, so ga prijatelji prosili, naj se ne žene preveč. Ob takih prilikah je odgovarjal: "Sedaj ni časa za počivanje, počivali bomo v nebesih". Znano je tudi njegovo geslo: "Malo govoriti, veliko delati".

"Sveta vera bodi vam luč, materni jezik pa ključ do zveličavne in narodne omike", je bilo Slomškovo vodilo slovenskemu narodu. V tem pravcu je neutrudno delal vse življenje. Časi, ko je Slomšek živel, so bili zelo nemirni. Svobodomiselstvo je že takrat močno dvigalo glavo in skušalo omajati temelje človeške družbe. Tudi med Slovenci so javno in tajno delovali sovražniki Cerkve. Slomšek je dvignil svoj nadpastirski glas in Slovence svaril in rotil, naj ostanejo vedno zvesti sveti katoliški veri, katero je imenoval luč, ki naj sveti v javnem in zasebnem življenju. Goreče je deloval za zedinjenje vzhodnih kristjanov s rimsko Cerkvijo. V ta namen je ustanovil l. 1851 bratovščino svetega Cirila in Metoda. V pastirskih listih večkrat poziva verne Slovence, da se zvesto oklepajo zastave svetega križa.

Prav tako visoko, kakor zastavo verske obnove, je dvigal škof Slomšek tudi zastavo narodne probuje. Brez Slomška bi Slovenci v narodni zavesti gotovo zelo zaostali. V tisti dobi ni bilo očličnejšega zagovornika slovenskih pravic, kakor je bil vladika Slomšek. Dobro je vedel, da le pouk v materinem jeziku more rediti trajne sadove. Zato je sam pristopil k težavnemu delu, da je oskrbel za nedeljsko šolo učne knjige: "Blaže in Nežica v nedeljski šoli". Kot bogoslovec je zbiral okrog sebe tovariše bogoslovce in jih poučeval v materinem jeziku, da bodo lažje vršili svoje poslanstvo med slovenskih ljudstvom. Bodril je Slovence, naj se izobražujejo, da bodo lažje dosegli enakopravnost. Znamenita je njegova pridiga na binkoštni pondeljek v Blatogradu 1.1861 o pravicah in dolžnostih materinega jezika. Kje je še kdo, ki bi tako lepo kot Slomšek veličal lepoto slovenske besede?

Slomškovi ideali: Bog, materina beseda, pravice malega, a žilavega slovenskega naroda; krepostno življenje, čistost, treznost, delavnost, prava krščanska kultura, ljubezen do dobre knjige, lepa slovenska pesem, so in ostanejo rešilno sredstvo v vseh časih in iz vseh zablod.

Zato nam bodi Slomšek svetilnik v sedanjih viharjih, njegovi ideali pa naše življenjske smernice. Uresničimo jih v zasebnem in javnem življenju!

Služabnika božjega, Slomška pa prosimo, da nam pri Bogu, od katerega izhaja vse dobro, izprosi kmalu vrnitev v svobodno in zedinjeno Slovenijo!

-ko,

Prav zdi se mi ...

Prav zdi se mi, da blizu je jesen,
pod tihim oknom ajda mi diši,
iz drobnih src medeni cvet hiti,
poslednji cvet, dobro, dobro vem.

Res, zunaj mora biti že jesen!
Saj zarja tak otožno krvavi,
da skrita rana v srcu me boli,
poslednja bolečina, dobro, dobro vem.

V megle boječ in tih se skriva breg,
gotovo strah ga mrzlih dni je
in ve, da kmalu ga zapade sneg,

ki tudi mene z njim mehko zakrije
in grenke solze in veseli smeh -
da na spomlad nobeden več ne vzklije.

Vanja.

Domovina je naša ljuba mati. Beseda materina je izmed vseh dobrot največja dobrota, Slomšek.

L. Novak:

SPOZNAVANJE

Tisti trenutek, ko sem stopil kakor deseti brat na dolgo, zaprašeno cesto življenja, sem klonil kakor nadložen starec pod nevidno težo...

Glava mi je omahnila globoko na prsa in noge so mi postale težke, koraki drsajoči, negotovi...

In s takimi drsajočimi, negotovimi koraki sem se danes napotil po cesti življenja, ki je ležala dolga, pusta in dolgotrasna pred menoj...

Nevesela je bila ta pot, nevesela takoj v začetku. Zaman sem hrepenel po ljubezni, zaman sem iskal lepote, zaman pričakoval lepe, dobre besede...

Tudi ljudje, ki sem jih srečaval, so bili prej žalostni kot veseli in na njihovih obrazih sem bral trpljenje, žalost, razočaranje... In navadil sem se teh ljudi, navadil tako, da sem se začudil, če sem sedaj srečal vesel, nasmejan obraz...

Izmed ljudi pa, ki sem jih srečal na cesti življenja, se najbolj spominjam z velikim spoštovanjem, z ljubeznijo in bridkostjo ob enem - moje matere...

Takrat je nisem spoznal, takrat nisem razumel njene ljubezni, takrat nisem doumel lepote njene besede...

Danes jo poznam, danes vsaj nekoliko razumevam njeno veliko, nesebično ljubezen, danes doumem lepoto njene besede...

Danes, ko je prepozno...

oooooooooooo

o
o
o
o

+++++
+ POTREŽLJIVOST TEŽAVE POLAJŠA,
+ NADLOGE PRELOŽI, GRENKOST POSLAJŠA.
+ A.M. Slomšek.
+
+++++

Nekaj

O K R I T I K I

Kako smo občutljivi in kako vase zaljubljeni! Niti sami ne znamo trezno presojsati svojih dejanj, marveč jih radi olepšamo in za vsako napako iščemo opravičilo, kaj šele, da bi prenesli kritiko drugih. Kar zbode nas, če nas kdo opozori na napake. Kritike ne maramo in gledamo nanjo z sovražnimi očmi, dočim mi sami prav radi kritiziramo druge.

Da je kritika potrebna, smo že povedali. Več oči več vidi in več glav več ve. Kaj je kritika? Kritika v vsakdanjem življenju je stvarna, objektivna sodba o kaki stvari, kako je kake delo doseglo svoj namen. N. pr. slikar naslika sliko, ki predstavlja pokrajino. Kritika ugotavlja, kako je slikarju delo uspelo. Oblast izda zakon. Kritika ugotovi, ali je oblast bila upravičena izdati zakon, ali je umesten in kako vodi k cilju.

Stvarna kritika ugotavlja napake, obenem pa tudi nakaže pota, kako na boljši način priti do cilja. Zato je pametnemu človeku kritika dobrodošla in jo naravnost želi, da spozna pomanjkljivosti ter jih skuša v bodoče odpraviti. Le plitev in vase zaljubljeni človek beži pred kritiko in jo smatra za krivično dejanje. Kjer je kritika onemogočena, trpi družba. Totalitarni režimi niso dovoljevali kritike, skušali so jo v kali zadušiti. Voditelji totalitarnih režimov se smatrajo za nezmotljiva bitja. Zato pa so se razpasle krivice in bila storjena dela, ki so bila v škodo obči blaginji.

Vsaka kritika pa ima tudi svoje meje in določila. Da bo kritika dosegla svoj namen, namreč izboljšavo dela ali obstoječih razmer, mora:

1) biti izrečena ob pravem času. V času, ko n. pr. preti državi nevarnost od zunaj, gotovo ni umestna kritika dela in zakonov državne oblasti. Vse, kar ruši v takih razmerah potrebno disciplino in enotnost, služi sovražniku. Komunisti so znali v letih 1940/41 spretno izrabiti razne vladne pogrške ter s kritiko razdvojiti državljane bivše Jugoslavije. Celo mnogo pošteni državljani so komunistični demagogiji nasedli. Posledice so bile strašne. Vsled zlohotne komunistične kritike, kateri ni šlo za izboljšavo, marveč za razdor, je bila avtoriteta državne oblasti omajana. Udarne sile države je bila zlomljena. Sovražnik je imel lahko delo. Seveda smemo danes reči, da je državna oblast ves čas od leta 1918 do leta 1941 v mnogobčem grešila in delala nepopravljive napake in tako sama sebi rušilja temelje, ki so se ob prvem sunku podrli.

2) Kritika mora biti izrečena na pravem kraju. Slišati jo mora predvsem tisti, kateremu je namenjena. Čez oblast kritizirati v gostilni, v vlaku itd. je gotovo brez pomena. Kaj pomaga zabačljati čez krojača sosedu! Krojaču povej, kaj ti ni všeč, da ti bo vedel v drugič ustreči! Tudi ni prav, da nižji kritizira pred podrejenimi višjo avtoriteto (n. pr. profesor ravnatelja pred učenci, mati očeta pred otroci itd).

3) Kritika mora biti prav izrečena. Biti mora predvsem dobrohotna. Imeti mora pravi namen. Pravi namen pa ima tedaj, če kritizira le to, kar je napačno. Pri kritiki mora znati ločiti osebo od kritizirane stvari. V kritiki mnogokrat grešimo. Ker nam oseba ne ugaja, ker je morda naš konkurent, ali smo se z njo sporekli, se v kritiki znesemo nad delom in nad osebo. Oboje vržemo v en koš! Vse je zanič! Ker nam oseba mrzi, nam mrzi tudi izdelek. Dobrohotna kritika bo objektivno poiskala tudi sončne strani. Povedala bo, kaj ni prav, pohvalila pa bo to, kar je dobrega. Ne sence brez sonca! Kritika ne sme imeti namena koga uničiti, mu vzeti zaupanje ali celo osebno čast in dobro ime, marveč skuša izločiti to, kar je v resnici slabo. Poštena in objektivna kritika želi le koristiti, nikomur pa škočovati. Zdrava kritika koristi javnosti pa tudi posamezniku. Kritika, ki je dobrohotna, plemenita in je ne vodi osebna mržnja in strast, povzpešuje napredek, opozarja na napake, vodi k popolnosti, uveljavlja plemenito tekmo. Nestvarna, krivična, iz osebne ali strankarske mržnje porojena kritika pa razbija, ustvarja razdvojenost in večja prepade. Vsaka krivica boli. Tudi zlohotna kritika, zlasti, če je podana javno. Prava kritika ne pozna sebičnosti in osebnosti. Brez ozira na osebo pove, kaj

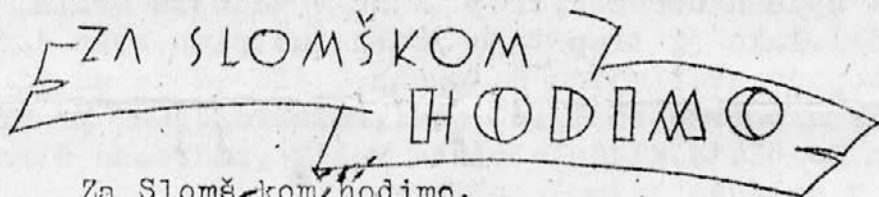
je prav in kaj ni prav. Resnica mora biti tudi tukaj v o-
spredju. Varujmo se v kritiki tudi vsake pre nagljenosti. Naglica
nikjer ni dobra. Raje počakaj, trezno prevdari in izreci svojo
sodbo šele, ko si vse dobro premislil. Izreci pa jo take, da ne bo
nikogar bolelo. Bodi prijateljsko obziren do vsakega, če tudi ni
tvoj prijatelj. Tako boš s kritiko gradil, ne pa podiral.

Ne bodi nergač! Ni se treba obregniti ob vsako stvar, ki ti
ni všeč, zlasti še, če o stvari nisi dovolj poučen. Zamisli se ved-
no, kako bi ti storil v enakem položaju. Ko bi bolje poznal okol-
je, v katerem je bila kakšna stvar napravljena, bi bil v svoji sod-
bi previdnejši in pravičnejši.

Vsakdo pa, ki dela, bodisi kot duševni ali ročni delavec, mo-
ra biti pripravljen na kritiko. Kdor kritike ne zna prenesti, ni
sposoben za javno življenje. Iz kritike moramo znati vedno poteg-
niti tudi potrebne zaključke zase in za svoje delo. Le tako bomo
vedno bolj napredovali v strokovni usposobljenosti, kakor tudi v
čednostih, ki so potrebne za življenje v družbi.

Boris.

oo
o Vsakemu stanu je Bog dal svojo dobroto, svojo lepoto, o
oooo svoje žalost in svoje veselje. Vsak za svoje zahvali ooooo
o Boga in bližnji zadovoljen. - A. M. Slomšek.
oo

Za Slomšekom, hodimo,
od njega se učimo
živeti sveto in lepo,
da bomo vsi prišli v nebo.

Lepo nas on uči,
kako nedolžno se živi,
da dobro rabil bi življenja čas
prav vsak od nas.

Kdor Slomška ^{prav} pozna,
po naukih se njegovih ta ravna,
življenja srečen pot
nam kaže Slomšek mimo vseh zablod.

Da vera sveta vsem bi bila luč
in jezik naš slovenski ključ,
do prave nam svobode in omike,
prosimo Slomška v času stiske prevelike!

Okrim.

-----oooooooo-----
Molitev je kakor blaga misel ..., pride tja kamor je
poslana. (Ivan Cankar).-

Skrb - to je vse trpljenje življenja.- Ivan Cankar.

L. Novak:

V T R V N E K

Videl sem, ko so jo dvignili izpod avtomobilskih koles, Drobno, ljubko šestletno dekletce...

Raz drobno telesce je visela oblekca, razcefrana in blatna. Ročici sta se krčevito oklepali svetinjice na prsih; drobni prstki so tipali po njej. Obrazek skremžen, ves spačen, krvav; ustnice so ji drhtele v zadnjih vzdihljajih in modri očesci sta trepetaje kakor dve lučki ugašali...

Šibko telesce je drhtelo v zadnjih krčih. Prstki so se počasi razklenili in izpustili svetinjico. Roke so ji obvisеле ob telescu in vztrepetale kakor drobni balke v vetru... Glavica ji je omahnila nazaj in modri očesci sta široko odprti zastrmeli v daljavo...

Preko lica pa je počasi polzela svetlordeča kri, se strnjena nabirala v lasih in padala v debelih, težkih kapljah na mastno, shojeno cesto.

Odnegli so jo v bližnjo bolniško barako in samo luža krvi in svetlordeče lise, raztresene po mastnem cestnem blatu, so spominjale groznega dogodka.

In zazdelo se mi je, kakor bi se dvignil iznad mlakuže strnjene krvi spačen obrazek, trepetajoč v zadnjih krčih. Razločno sem videl, kako ji trepetajo drobne ustnice, kako sedrbeni prstki oklepajo svetinjice na prsih... In zdelo se mi je, kakor da bi iz sleherne kapljice krvi, razškropljene po mastnem, svetlikajočem se blatu, gledale tište velike, modre, na široko odprte, nekam v daljavo strmeče oči...

"Kako? - Rešena?!" -

Zraven mene je spregovoril možak, z globokim, zastrtim glasom.

Od bolniške barake je prihajal bolničar. Radovedno, vprašujoče so gledale oči na prihajajočega. Kakor obsojenci smo čakali, da bi spregovoril besedo.

Prišel je bliže in se ustavil. Iztegnil je roko ter pokazal na lužo strnjene krvi na cesti, kakor bi se hotel opravičiti. Vse oči so bile uprte vanj. Ni se premaknil - ne izpregovoril. Stal je molče med gručo, kakor bi ga oklepali pogledi, ki so ga vprašujoče motrili.

In zopet se je oglasil nekdo:

"Živi...? ...."

Premaknil se je. Pogledal je še enkrat na strnjeno kri. Glas mu je bil zamolkel, kakor bi prihajal iz groba, ko je spregovoril:

"Umrta..."

52 !!!!!!

Kdor pridno dela in lakomen ni, lahko brez vsega bogatstva živi. - Kakor se drugim posojuje, tako se vedno nam vračuje. Kar se večkrat s hudim ne zgodi, to se z dobrim pogostoma stori. - Prepovedan sad ima čudno slast. -
A.M. Slomšek.

o filmu

Vprašanje filma! Zakaj naj bi se bavili s tem". Tako misli marsikdo in zmigava z rameni. "To je stvar sanjačev in ne resnih ljudi".- Da bi pokazali, da se tudi resni ljudje bavijo s vprašanjem filma, hočemo navesti besede, ki jih je spregovoril sam sv. Oče Pij XII. Takole pravi: "Fino bo postal največje in najuspešnejše vplivno sredstvo, še uspešnejše kot tisk; zato so vsi katoličani sveta v vesti dolžni se baviti s tem vprašanjem. Istotako je prav, da imajo katoliški časopisi skupaj in vsak zase filmsko rubriko, kjer dobre filme hvalijo in slabe grajajo".

Kdor še vključbotemu omalovaževalno sodi o filmu, naj premisli, da je kino v kratkih 50. letih se povzpelo iz navadnih kramarskih iger na sejnih v samostojno in umetniško panogo, s samo njej lastnimi možnostmi prikazovanja. Dalje naj pomisli, da je film danes že ogromna industrija z lastnimi pisarnami (štabi) umetniških in tehniških sodelavcev. Tisoči filmov grede redno v svet kjer jih tako po mestih kot po deželi gleda nepregledna množica ljudi. Tudi je omembe vredno, da je film z ozirom na maso že zdavnaj nadkrilil gledališče.

Na vsem svetu je danes 93.000 kinov s povprečno 10 milijonov gledalcev dnevno. N. pr. v mali Švici prodajo letno 40 milijonov kinovstopnic, kar da dnevno povprečno 100.000 obiskovalcev. Ali je potem pretirano, če smatra, o film za velesilo, ki lahko vpliva blago ali pa pustoši. Ne smemo se zadovoljiti samo s tem, da številčno ocenjujemo, ampak se moramo zavedati, kako močno film vpliva na gledalce. V zatemnjenem prostoru, ki omogoči koncentracijo misli na platno, žige slike človeka kar zajamejo vase. Odvedejo ga v vse dele sveta, pustijo ga doživljati najredkejšo in najrazburljivejše dogodke, privedejo ga do skrajne napetosti in vplivajo na njegovo veselo ali žalostno razpoloženje. Z raznimi optičnimi in akustičnimi sredstvi je mogoče gledalcu čim tesneje povezati z dogodki medtem, ko s knjigo, radijem ali gledališčem tega ni mogoče doseči v toliki meri. Čeprav je tako filmsko doživetje kmalu pozabljeno, vendar pusti v človeku marsikaj, kar se pojavi pri gledalcu v njegovem življenju, pred življenjskimi vprašanji in drugje.

Pomislimo končno še na to, kako brezkritično maso, posebno mladina, sprejema vse, kar se v kinu predvaja, kako marsikdaj gotove namene, ki so skriti v predstavi, niti ne zapazi, vendar pa jih nezavedno sprejme vase. Tako pridemo lahko do spoznanja, da

oooooooooooooooooooooooooooo
 "KER NE ŽIVIMO PO BESEDAH, SMO ZAŠLI TUDI V DEJANJAH. ODDALJILI SMO SE OD OSNOVNIH NAUKOV, ZAPADLI SMO V MLAČNOST IN RAVNODUŠNOST. TISTIM, KI SO VISOKO POSTAVLJENI, ODPUŠČAMO GREHE KER PRIČAKUJEMO OD NJIH NAGRADE IN KORISTI. SIROMAKA VIDIMO V PRVEM GREHU, S PRSTOM KAŽEMO NANJ, TODA ŠE Z MEZINCEM NE GANEMO; DA BI MU POMAGALI. KAM SMO PRIŠLI, KJE JE VERA PRVIH KRISTJANOV, KJE SO BESEDE, KI BI IZPRICALE NAŠA DEJANJA",
 K. Mauser: Kaplan Klemen.
 ooooooooooooooooooooooooooooo

si ne smemo pustiti, da bi nam odrekli filmske interese.

Zakaj pa so se voditelji nacionalsocializma takoj polastili nemške filmske produkcije in si jo postavili v službo svojih idej? Zakaj polaga komunizem na film tako veliko pozornost? Ker vedo, da je film najuspešnejše sredstvo za vplivanje na maso. In zakaj se je zdelo papežu Piju XI. že leta 1936 važno v posebni okrožnici govoriti o filmu (enciklika: "VIGILANTI CURA", 29.6.1936)? Zato, ker je sveti Oče spoznal nevarnosti, ki pretijo, če se ta sila postavi v službo slabega, na drugi strani pa blagoslova, ki izhaja iz dobrega filma.

(Schildwache"- .RO.V.)

Velik razloček je med zakoni, ki vladajo naše svobodne sile ter zakoni, ki vladajo naše telesne sile.

Raje zaprt v Ameriki, kakor na svobodi v Rusiji...

Freed Beal, delavski voditelj in komunist, je bil leta 1929 obdolžen, da je umoril v Gastonia, Nord Carolina v USA nekega policista. Bil je pod nadzorstvom, ko je izginil iz Amerike in zbežal v Rusijo. L. 1938 pa se je vrnil in se predal sodniški, da odsluži kazen. L. 1942 ga je guverner Nord Caroline pomilostil. Letos je zaprosil, da bi mu zopet dali državljske pravice. Bil je uslišan. Ko so ga vprašali, zakaj se je vrnil nazaj v Ameriko, ko je vendar vedel, da ga laka zapor, je dejal: "RAJE SEM V AMERIKI ZAPRT, KOT PA NA SVOBODI V RUSIJI"... (Ameriška Domovina, 5.8.1948).

T I S K A N O   K O T
R O K O P I S

D r o b l j a n c i.

Na pragu se ščeperi
in laja in zaganja pes,
ko jo drugam umeri,
krotak je in ponižen ves.

Doma popeva in se veri,
da je Slovenec, marsikteri,
a ko potegne tuji veter,
počasi sleče suknjo narodno
in zataji svoj rod, kot Peter
Gospoda je - celo pred babnico.

PRIHODNJA ŠTEVILKA
BO IZŠLA V DRUGI PO-
LOVICI OKTOBRA.

Č E M U   M O L I T E V ?

Nekemu gospodu, ki je rekel, da je molitev nepotrebna, je nekdo drugi odvrnil: "Ako bi jaz celo leto stal pred vašo hišo, pa bi mi ne odprli vrat, kaj menite, da bi še čakal drugo leto? Šesttisoč let je že minilo, odkar moli človeški rod. Kaj menite, da bi ne bil že odnehal moliti, ako bi mu molitev kar nič ne koristila. Ako torej ljudje ne prenehajo moliti, je to pač očitni dokaz, da so pogosto in hitro uslišani.